

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Colodeev Ruslan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2017, în cauza penală în privința lui

Colodeev Ruslan XXXXX,

născut la XXXXX, originar și domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, nr. XX, ap. XX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 martie 2014 – până la 24 decembrie 2015 (prima instanță);*
- 2. de la 13 ianuarie 2016 – până la 28 iunie 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 06 octombrie 2017 - până la 10 ianuarie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 24 decembrie 2015, Colodeev Ruslan a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Gorelco Ruslan în privința căruia cauza nu se examinează.

2. De către organul de urmărire penală Colodeev Ruslan a fost învinuit în aceea că la 30 decembrie 2013, aproximativ la 17³⁰ împreună cu Gorelco Ruslan s-au deplasat cu automobilul de model „Honda CRV” n/î XXXXX la domiciliul cet. Sacara Dmitrii din s. XXXXX, str. XXXXX, nr. XX, r-nul XXXXX, unde cu o armă de vânatoare de model „Vega” calibrul 12, l-au amenințat cu omorul pe pătit.

Peste aproximativ 10 minute Colodeev R. și Gorelco R. au plecat, însă înainte de plecare Gorelco R. i-a zis lui Sacara D. că ei vor reveni peste 30 minute și își vor realiza amenințările.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Colodeev R. în baza art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani. Admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată.

În argumentarea apelului declarat s-au invocat următoarele:

-vinovăția inculpatului Colodeev R. a fost dovedită pe deplin prin probe prezentate de acuzare, probe, care eronat au fost apreciate de instanță;

-instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile inculpaților și martorului Peioglo A., or acestea se combat prin declarațiile părții vătămate, martorilor Dudoglo I., Garaba Vl. și prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.12.2013;

3.1 Cu apel sentința a fost contestată și de partea vătămată, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului Colodeev R. în baza art. 155 Cod penal cu stabilirea pedepsei prevăzute de sancțiunea normei date, argumentând următoarele:

- probele prezentate de acuzare nu au fost apreciate la justa valoare;

- instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile părții vătămate și martorilor Dudoglo I., Garaba Vl., pronunțând neîntemeiat o sentință de achitare pe capătul de învinuire prevăzut de art. 155 Cod penal, fără a argumenta concluziile în acest sens.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2017 apelurile declarate de procuror și partea vătămată au fost admise, casată sentința și pronunțată o hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia Colodeev Ruslan a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale echivalentul a 4000 lei.

S-a dispus încasarea din contul lui Colodeev R. în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 1000 lei, în rest cerințele privind încasarea prejudiciului material au fost respinse ca neîntemeiate.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii amenințării cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Colodeev R. nu întrunesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni, deoarece vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal a fost dovedită pe deplin.

Colegiul a reținut că concluzia instanței de fond precum că Colodeev R. și Gorelco R. au apărat onoarea și demnitatea cet. Peioglo A. nu și-a găsit confirmare prin careva probe pertinente.

Colegiul judiciar a conchis că prin declarațiile părții vătămate, care au fost confirmate de martorii Dudoglo I. și Garaba Vl. se confirmă vinovăția lui Colodeev R. în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, ultimul prin acțiunile sale (a îndreptat arma spre pătimit, după care doar o ținea în mână în timp ce pătimitul era verbal

amenințat de către Gorelco R.) i-a insuflat lui Sacara D. teama că i se poate produce o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, sau va fi lipsit de viață, iar partea vătămată a perceput această amenințare ca reală, existând pericolul realizării ei.

Soluționând chestiunea privind stabilirea măsurii de pedeapsă, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 61,75-78 Cod penal, a conchis că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea acestuia de societate, astfel că Colegiul a considerat oportun a aplica în privința lui Colodeev R. pedeapsa sub formă de amendă.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel cu recurs ordinar a contestat-o inculpatul Colodeev R., care invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 11) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a hotărârii contestate în partea condamnării sale, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

-urmărirea penală pe capătul de învinuire prevăzut de art. 155 Cod penal pe cauza nr. 2013190557 a fost începută ilegal cu încălcarea art. 265 alin. (3) și art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că învinuirea înaintată este nulă;

- în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate;

- în speță lipsesc careva probe care ar confirma învinuirea înaintată, nefiind probat faptul că între Colodeev R. și Gorelco R. a existat vreo înțelegere prealabilă referitor la săvârșirea infracțiunii;

-din declarațiile părții vătămate rezultă că el nu s-a speriat când a văzut arma inițial, crezând că este un baston și doar pe urmă a înțeles că este armă. Prin urmare partea vătămată a simțit acea teamă, frică pentru viața și sănătatea sa nu în momentul când l-a văzut pe Colodeev R. care stătea în apropiere de locul incidentului, dar mult mai târziu, când a văzut geamul casei care a fost deteriorat de către Gorelco R.;

- simplul fapt că Colodeev R. s-a aflat la locul incidentului nu poate fi interpretat ca amenințare pentru viața și sănătatea persoanei;

- concluziile precum că Colodeev R. l-a amenințat pe Sacara D. cu omorul, amenințare pe care ultimul a perceput-o ca reală, sunt bazate doar pe presupuneri.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil pe motiv că acesta nu întrunește condițiile de formă și conținut, deoarece recurentul își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând decizia recurată prin prisma criticilor formulate de recurent, Colegiul penal, conchide că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, le-a dat o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor și întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpatului Colodeev R., întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414-417 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioasă a acestora în textul deciziei adoptate.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect și unilateral probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Instanța de recurs consideră că argumentele inculpatului Colodeev R., precum că probele prezentate de acuzare nu sunt pertinente și concludente și nu confirmă comiterea de către acesta a infracțiunii incriminate sunt neîntemeiate, deoarece instanța de apel la baza hotărârii de condamnare a pus un cumul de probe, care au fost examinate sub toate aspectele, complet și obiectiv, probe, care cu certitudine confirmă vinovăția lui Colodeev R. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, și anume: - *declarațiile părții vătămate Sacara D.*, care a relatat că la 30.12.2013 spre seară, la domiciliul său a venit Gorelco R. cu Colodeev R. Gorelco R. a început să se certe cu el și să-i reproșeze faptul că a ofensat-o pe mătușa sa. În timpul certii Gorelco R. l-a amenințat verbal cu răfuială fizică și cu moartea. În momentul când Gorelco R. îl amenința din automobil a coborât Colodeev R., care avea în mâini o armă pe care a îndreptat-o în direcția sa, a ținut-o un timp îndreptată spre el, după care a dat-o cu țeava în jos lipind-o de piciorul drept. A înțeles că Colodeev R. ține în mâini o armă în momentul când acesta a ridicat-o și a îndreptat-o spre el, fapt care l-a speriat, deoarece a crezut că o să fie împușcat (f.d.27-28, vol. I, 3 vol. II, 43-44, vol. III). Cele relatate de partea vătămată au fost confirmate de *martorii Dudoglo I. și Garaba Vl.*, astfel aceștia au menționat că imediat după incident au aflat de la Sacara D. despre faptul că a fost amenințat cu moartea de către două persoane, una dintre care avea asupra sa o armă de vânătoare pe care a îndreptat-o în direcția părții vătămate (f.d.18-20, vol.I, 6,11, vol.II, 42,51, vol.III), precum și actele cauzei: - *plângerea cet. Sacara D.* din 30.12.2013, conform căreia partea vătămată a solicitat tragerea la răspundere penală a cet. Gorelco R. și o persoană necunoscută care la 30.12.2013, orele 17³⁰ *având asupra lor o armă de vânătoare l-au amenințat cu moartea;*- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30.12.2013 (f.d.15-17); Procesul-verbal de cercetare a obiectului din 31.12.2013 cu planșă fotografică (f.d.52-53, vol. I).

De menționat este și faptul, că fapta comisă de inculpatul Colodeev R. întrunește elementele infracțiunii, adică latura obiectivă, care se realizează prin amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări. Totodată, prin **amenințare** se

înțelege o acțiune de influență psihică prin care făptuitorul insuflă victimei temerea de a i se produce o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății sau a lipșirii de viață. Metodele amenințării pot fi diferite: orale, în scris, *prin gesturi*, prin telefon, prin alte persoane, prin semne simbolice etc. Acțiunea de amenințare trebuie să fie de natură să alarmeze pe cel amenințat, să fie percepută de el ca reală, serioasă, prezentând suficiente temeuri că se va realiza într-un viitor nu prea îndepărtat.

Respectiv din depozițiile părții vătămate, rezultă că Colodeev R. a îndreptat arma în direcția acestuia în timp ce inculpatul Gorelco R. verbal îl amenința cu răfuială fizică și cu moartea (f.d.27-28, vol. I, 3 vol. II, 43-44, vol. III).

În asemenea circumstanțe amenințarea cu omor a avut loc direct prin prezentarea armei de vânătoare, care era ținută în mână de Colodeev R., fiind îndreptată spre pătimit.

Latura subiectivă se realizează numai prin intenție directă și se caracterizează prin acțiuni și expresii utilizate de inculpat (inculpați). Astfel, acțiunile lui Colodeev R. (a ieșit din automobil cu arma de vânătoare și a îndreptat-o spre pătimit) în cumul cu expresiile lui Gorelco R. „разорву на части сделаю из тебя фарш”, denotă că acesta prin acțiunile sale i-a insuflat părții vătămate temerea pentru viața și sănătatea sa, acesta percepând amenințarea ca fiind reală.

În opinia Colegiului instanța de apel, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului Colodeev R. privind nerecunoașterea vinovăției în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, ca fiind combătute prin probe prezentate de procuror.

La acest capitol Colegiul mai reține și faptul că în esență Colodeev R. recunoaște că a fost prezent în timpul incidentului, că a luat arma din automobil și a ținut-o în mână, dânsul neagă doar faptul că a îndreptat arma în direcția părții vătămate, afirmații pe care Colegiul le consideră că nu corespund realității, fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală.

În continuare, instanța de recurs statuează asupra netemeinicii argumentului invocat de recurent referitor la faptul că în speță lipsesc careva probe care ar confirma că între Colodeev R. și Gorelco R. a existat o înțelegere prealabilă, or atât prin ordonanța de învinuire cât și prin rechizitoriu inculpaților nu le-a fost incriminată circumstanța dată și anume că aceștia au săvârșit infracțiunea „în urma unei înțelegeri prealabile”.

Totodată, Colegiul respinge ca fiind neîntemeiat și declarativ argumentul autorului recursului prin care se indică, că din declarațiile părții vătămate rezultă că dânsul nu s-a speriat când a văzut arma inițial, crezând că este un baston și doar pe urmă a înțeles că este armă, fapt care în viziunea recurentului confirmă că partea

vătămată a simțit acea teamă, frică pentru viața și sănătatea sa nu în momentul când l-a văzut pe Colodeev R. care stătea în apropiere de locul incidentului, dar mult mai târziu, când a văzut că Gorelco R. a deteriorat geamul locuinței sale.

La acest capitol se reține, că inculpatul denaturează declarațiile pătimitului, or Sacara D. în cadrul ședinței instanței de fond a declarat „*La început mi s-a părut că Colodeev are în mâini un baston, dar când l-a îndreptat spre mine, eu am înțeles că aceasta este o armă*” (f.d.3, vol. II). Prin urmare, din declarațiile părții vătămate clar rezultă momentul când acesta a înțeles că obiectul ținut în mâini de Colodeev R. este armă, moment în care partea vătămată a perceput acțiunile acestuia ca fiind o amenințare reală.

Acestea fiind menționate Colegiul respinge ca neîntemeiate și următoarele alegații ale recurentului referitor la faptul că prezența sa la locul incidentului nu poate fi interpretată ca amenințare pentru viața și sănătatea persoanei, or după cum s-a menționat mai sus Colodeev R. **nu doar s-a aflat la locul faptei, dar a întreprins acțiuni concrete** (a ieșit din automobil cu arma de vânătoare și a îndreptat-o spre pătimit) care i-au insuflat lui Sacara D. sentimentul de frică pentru viața și sănătatea sa.

În continuare instanța de recurs se va pronunța asupra următoarelor alegații ale recurentului privitor la faptul că urmărirea penală pe cauza nr. 2013190557 pe capătul de învinuire prevăzut de art. 155 Cod penal a fost începută ilegal cu încălcarea art. 265 alin. (3) și art. 279 alin. (1) Cod de procedură penală, fapt care în opinia autorului duce la nulitatea învinuirii înaintate.

La acest capitol Colegiul penal reține, că potrivit art. 264 alin. (3) Cod de procedură penală, ofițerul de urmărire penală este obligat odată ce a depistat o infracțiune, ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracțiune comisă să întocmească un proces-verbal în care să consemneze cele constatate și concomitent să dispună înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală.

În speță ofițerul de urmărire penală Petcov N. a îndeplinit prevederile legale sus menționate și prin procesul-verbal din 30.01.2013 (f.d.7, vol. I) a dispus înregistrarea autosesizării în Registrul nr. 1 de evidență a altor informații referitoare la infracțiuni, după care în conformitate cu prevederile art. 274 alin. (2) Cod procedură penală, prin ordonanță motivată din aceeași dată (f.d.5, vol. I) Petrov A. a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 155 Cod penal, pe faptul amenințării cu omor a cet. Sacara D.

Prin urmare Colegiul conchide, că în speță urmărirea penală pe cauza nr. 2013190557 pe capătul de învinuire prevăzut de art. 155 Cod penal, a fost începută legal, cu respectarea art. 264 alin. (3) și 274 alin. (2) Cod de procedură penală, iar

argumentele recurentului invocate în acest sens nu pot fi reținute ca plauzibile, deoarece organul de urmărire penală la efectuarea acțiunilor de urmărire penală a respectat și s-a condus de prescripțiile legii procesual penale, iar actele întocmite de acesta sunt autentice, și nicidecum lovite de nulitate după cum invocă recurentul.

Generalizând cele expuse mai sus, Colegiul penal conchide că hotărârea contestată este legală și întemeiată, argumentele inculpatului Colodeev R. privind nevinovăția sa urmând a fi respinse ca fiind declarative, iar cele referitoare la încălcările procedurale, ca fiind neîntemeiate.

Așa dar, instanța de recurs reține că temeiurile indicate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, prin urmare acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Colodeev Ruslan împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 iunie 2017, în cauza penală în privința lui *Colodeev Ruslan*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti